

דבר העורך

קוראים כותבים ומגיבים

שלום לכולם,

לממשלה שתבין את חשיבות הענף, הביטחון התזונתי וחשיבות החקלאות בישראל. אנחנו מסתובבים בכל הארץ שומעים את הרפתנים, גם היום רובם עדיין אופטימיים, סוג של אנשים מיוחדים, המאמינים בענף, בחוזקו ובעמידותו. מי יתן שגם הממשלה הבאה תאמין בו.

הפשיעה החקלאית

ואם לא חסרו בעיות לרפתנים ולחקלאים, הרי שנתוני הפשיעה החקלאית (יהיה מי שיכנה זאת טרור חקלאי) מספרים סיפור עצוב על מדינה המאבדת משילות ומאפשרת השתוללות פראית של פורעי חוק החוזרים ופוגעים בחקלאים בכל רחבי הארץ. וזה כבר לא ויכוח על ענף מתוכנן ומחיר מטר, זה עניין קריטי ומאבק אמיתי ויום יומי על דמותה של ישראל כמדינה ציונית, חקלאית. זה המקום להזכיר את הסקר האחרון שנעשה ובו נתונים מדאיגים ביותר, על היעלמות החקלאות והחקלאים והשתלטות מתמדת של גורמים אחרים על שטחי המרעה, הפלחה ועל השטחים הפתוחים בישראל בכלל ובפריפריה בפרט. נדמה כי ממשלת ישראל ויתרה למעשה על מאבק אמיתי בתופעת הפשיעה החקלאית המתרחשת בכל לילה, אמנם ארגון השומר מנסה בכל כוחו לעזור בהתנדבות לחקלאים אך הם לבד לא יוכלו לעמוד בפרץ. רק אכיפה עיקשת, מערכת משפט שבה העבריינים לא ייצאו לחופשי יום לאחר שנתפסו וממשלה שתבין כי זה כבר איננו רק מאבק כלכלי אלא הרבה יותר מזה, מאבק על דמותה של מדינת ישראל לדורות הבאים. הנזקים מהפשיעה החקלאית נאמדים בעשרות מיליוני שקלים בשנה וגרוע מכך, החקלאים התייאשו מלהתלונן כי הם רואים שהרשויות פשוט לא עושות דבר. וגם בנושא הזה, הלוואי שממשלת ישראל הבאה תדע לראות את חשיבות המאבק בפשיעה החקלאית ותקצה משאבים וכוחות לנושא זה כמו גם מערכת המשפט שתדע להחמיר עם העבריינים.

אז אם מישהו קיווה שתהיה הכרעה ברורה בבחירות שנערכו ב-2.3 מגיעות התוצאות ומה שהיה הוא שיהיה. זאת אומרת, אותו ראש ממשלה הדוחף להפרטה בכל מחיר ואותה ממשלה (פחות או יותר) שלצערנו איננה רואה בחקלאות ערך ציוני עליון. ענף החלב צריך להיערך לתקופה של הכרעות, לא פשוטות, שיעצבו מחדש את הענף. סימן ראשון הוא ללא ספק חתימתו של השר האוצר היוצא, כחלון, על ההיתר לייבוא החמאה. אמנם יוגש בג"צ בנושא על ידי ההתאחדות ואולי גם המחלבות אך הכתובת על הקיר. וכעת זה הזמן לשלב כוחות, להתאחד, לעמוד מאחורי נבחרי הענף והחקלאות ולצאת למאבק יעיל, מתוכנן על עתיד הענף, כמו גם על המשך קיומו של ענף החקלאות בישראל. לליאור שמחה, המנכ"ל הנכנס של ההתאחדות, שנבחר לתפקידו בסוף פברואר, מצפה עבודה רבה ואין בכלל ספק כי השנה הקרובה, היא אולי הקריטית ביותר לענף בעשורים האחרונים. כעת נותר להמתין לבחירת מחליף למיכל קראוס, למינוי שר חקלאות, שר אוצר ואז לבחון את הדרכים הטובות ביותר להיאבק על עתידנו. אך שוב, רק איחוד כוחות, שילוב ידיים, מאבק נחוץ ומתוכנן היטב, יכול לשאת תוצאות טובות. שנת 2019 היתה שנה קשה ליצרנים, גם 2020 לא מסתמנת כטובה, אנחנו במשק הבקר והחלב, נמשיך להביא את הקול שלכם ונתפלל

שלכם,

עורך המגזין, ראובן זלץ
050-5518827

meshehabakar@gmail.com